

بررسی تاثیر نوع جیره بر میزان جداسازی کلستریدیوم پرفرینجنس از دستگاه گوارش شترمرغ

المیرا زندی^{۱*}، مجید عزت خواه^۲، علی اسماعیلی زاده^۲

^۱ دانشجو کارشناسی ارشد ژنتیک و اصلاح نژاد دام دانشگاه شهید باهنر کرمان ^۲ استادیار موسسه تحقیقات واکسن و سرم سازی رازی شعبه جنوب شرق کشور، کرمان ^۳ دانشیار بخش علوم دامی دانشگاه شهید باهنر کرمان

پست الکترونیکی نویسنده مسئول: Daahir.ogrenci@yahoo.com

مقدمه و هدف: کلستریدیوم پرفرینجنس یک باکتری بی‌هوایی، گرم مثبت واپسپورزا است که باعث ایجاد بیماری در انسان و دام می‌شود سویه‌های کلستریدیوم پرفرینجنس حداقل ۱۵ توکسین تولید می‌کنند که چهار گروه اصلی توکسین این باکتری شامل آلفا (α)، بتا (β)، اپسیلون (ε) و یوتا (γ) می‌باشد.

هدف از انجام این طرح بررسی تاثیر نوع جیره بر میزان جداسازی کلستریدیوم پرفرینجنس از دستگاه گوارش شترمرغ می‌باشد.

مواد و روش کار: در این مطالعه ۷۰ نمونه ای مدفع ازدواج گروه ۳۵ راسی شترمرغ در شترمرغ داریهای استان کرمان به صورت تصادفی جمع آوری شد. این شترمرغ‌ها از نظر نوع جیره مصرفی متفاوت بودند، بطوطی که گروه اول با (بیونجه، ذرت، سویا، بیده، مکملهای معدنی و ویتامینه، روغن، نمک، متیونین) و گروه دوم از (گندم، جو، سبوس، شن، مکملهای معدنی و ویتامینه، نمک، متیونین) تغذیه می‌کردند. نمونه‌ها بالا فاصله بعد از نمونه-گیری، در ظروف پلاستیکی استریل سریعاً به آزمایشگاه منتقل و عملیات فرآوری، کشت و جداسازی روی محیط بلاد آکار و از طریق آزمایش‌های بیوشیمیایی انجام گرفت.

نتایج و بحث: در این بررسی با مقایسه‌ی این دو گروه نتایج زیر حاصل شد

باکتری‌های جدا شده از مدفع گروه اول: کلستریدیوم پرفرینجنس، اسفنوفیل، بوتیریکوم، هیستولیتیکوم، پوتوفیلیکوم، اینوکوم، سپتیکوم، باراتی، کارنیس.

باکتری‌های جدا شده از مدفع گروه دوم: کلستریدیوم پرفرینجنس و ^۴ باکتری از جنس کلستریدیا که خصوصیات آنها با این تست ها قابل شناسایی نبود.

باکتری کلستریدیوم پرفرینجنس جزو میکرووارگانیسم‌های فلور طبیعی روده می‌باشد. در مواردی که هر نوع استرس ناگهانی، تغییر در جیره‌ی غذائی و یا تغییر در مواد تشکیل دهنده و نوع جیره‌ی مصرفی حیوان ایجاد شود این دسته میکروب‌ها با رشد و تکثیر سریع در روده‌ها باعث دفع مقادیر زیادی سم در محیط روده می‌گردند و این سوم پس از جذب از چدار روده وارد جریان خون شده و موجب بروز انتروتوکسمی و مرگ سریع و ناگهانی در شترمرغ می‌گردد. در این مطالعه مشاهده شد که با تغییر جیره نوعی استرس در حیوان ایجاد شده و به همین دلیل تعداد بیشتری کلستریدیوم پرفرینجنس از دستگاه گوارش شترمرغ جدا می‌شود. بنابراین می‌توان با مدیریت صحیح گله‌ها از نظر نوع جیره‌ی مصرفی، به نوعی موجب کنترل بیماری‌های ناشی از کلستریدیوم پرفرینجنس شد.

واژه‌های کلیدی: کلستریدیوم پرفرینجنس، شترمرغ، مدفع، جیره، آزمایش‌های بیوشیمیایی

بررسی اثر چند گیاه دارویی بر روی تولید پایوسیانین در باکتری سودوموناس آئروژینوزا

رضاء پاپاهی^۱، احسان سپاهی^۲، فرج الله شهریاری احمدی^۲، سعید طربی^۲، عبدالرضا باقری^۲

^۱ دانشجوی دکتری دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی دانشگاه فردوسی مشهد ^۲ گروه بیوتکنولوژی و به تزادی گیاهی دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد

^۳ گروه گیاهپزشکی دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد

پست الکترونیکی نویسنده مسئول: ehsansepahi@gmail.com

مقدمه و هدف: سودوموناس آئروژینوزا یک باکتری فرصت طلب دارای قدرت بیماری‌زایی در انسان، حیوانات و گیاهان است. این باکتری یکی از مهمترین عوامل عفونت‌های بیمارستانی در طیف وسیعی از بیماران دارای نقص سیستم ایمنی شامل مبتلایان به بدخیمی‌ها، سیستیک فیبروزیس، سوختگی‌ها و... است. همچنین سویه‌های مختلف این باکتری می‌توانند در حیواناتی که سیستم ایمنی شان تضعیف شده عالیم مشابه ایجاد کرده و موجب مرگ میزبان شوند. پایوسیانین یکی از فاکتورهای بیماری‌زایی مهم تولید شده توسط این باکتری است که بر باکتری‌های رقیب و نیز سلول‌های میزبان این باکتری (خصوصاً سلول‌های شش) اثر مخرب دارد. ایجاد بیوفیلم توسط باکتری موجب مقاوم شدن آن در برابر بسیاری از آتشی بیوتیکی‌ها شده است لذا لزوم تحقیق بیشتر جهت پیدا کردن جایگزین‌های مناسب به جای آن‌تی بیوتیکی‌ها، احساس می‌شود.

مواد و روش کار: در این تحقیق اثر پنج گیاه دارویی بر تولید پایوسیانین در این باکتری مورد بررسی قرار گرفته است. بخش‌های مختلف پنج گیاه آویشن، آنگوزه، زیره سبز، سیر و کندل، خشک شده و سپس عصاره آنها استخراج شد. ضمناً از آنگوزه عصاره‌های الکلی و آبی تهیه شد. باکتری در اrlen های حاوی غلظت‌های مختلف از هر عصاره کشت داده شده و پس از سانتریفیوژ محیط کشته، فاز دارای پایوسیانین جدا شده و پس از تیمار با کلرفرم و هیدروژن کلرید توسط دستگاه اسپکتوفوتومتر OD₅₂₀ مورد بررسی قرار گرفت.

نتایج و بحث: نتایج نشان داد که عصاره‌های کندل، آنگوزه الکلی، زیره و آویشن میزان پایوسیانین را بسیار کاهش می‌دهند، همچنین عصاره آنگوزه آبی کاهش کمی در تولید پایوسیانین ایجاد کرد. عصاره سیر اثری بر تولید پایوسیانین نداشت.

واژه‌های کلیدی: سودوموناس آئروژینوزا، پایوسیانین